5. Израда корисничког интерфејса: Desktop апликација (Windows forms) + рад са базама података (SQL)

Desktop апликације у .NET окружењу су заправо Windows Forms апликације које се креирају за Windows оперативне системе са стандардним изгледом који функционише и на старијим верзијама система као што је Windows 7 или чак и Windows XP. Поред класичних Windows Forms апликација постоје и неке новије као што су WFF^1 или пак Windows Universal које раде само на Windows 10 оперативним системима (али и на mobile Windows 10).

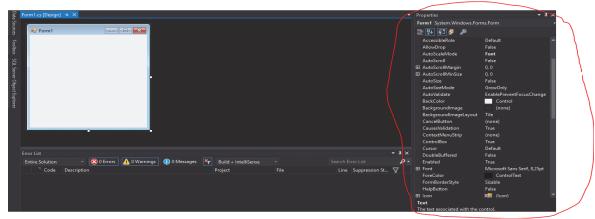
5.1 Windows Forms Application - форме

У Visual Studio алату овај тип апликације се може креирати кликом на New Project, па под Windows Classic Desktop постоји Windows Forms App. Основне класе које се одмах користе када се направи пројекат јесу класа Control и класа Form. Заправо, када се креира пројекат креира се класа Form1 која наслеђује системску класу Form и садржи сва њена својства и методе. Ту се налази и њен графички приказ за лакши визуелни рад. На ову класу се додају контроле које се наслеђују од системске класе Control. Својства која се најчешће користе код класе Form:

- Name (назив инстанце класе Form)
- *Text* (текст који је исписан на насловној линији форме)
- Left и Тор (координате положаја левог горњег угла форме)
- BackColor (боја позадине)
- Width (ширина)
- Height (висина)
- Font (фонт слова за текст)
- *MaximizeBox* (могућност максимизирања форме, *true-false*)
- MinimizeBox (могућност минимизирања форме, true-false)
- MaximumSize (маскимална могућа величина форме)
- MinimumSize (минимална могућа величина форме)

– *..*

Својства форме се могу видети и подесити и кроз *Properties* панел који се обично налази на десној страни *Visual Studio* алата (ако нисте подесили другачије).

¹ Windows Presentation Foundation

Поред својстава, у класи *Form* постоје и догађаји које можемо позивати када се дешавају неке акције корисника на форми. У оквиру догађаја дефинишемо шта ће се догодити када корисник изврши неку акцију (нпр. клик на дугме). Основни догађаји класе *Form*:

- Load (врло често се користи, реакција на учитавање форме)
- MouseClick (реакција на клик дугмета миша)
- MouseDown, KeyDown (реакција на притисак дугмета миша или тастатуре)
- MouseUp, KeyUp (реакција на отпуштање дугмета миша или тастатуре)
- MouseMove (реакција на померање миша)
- Resize (реакција на промену величине форме)

- ...

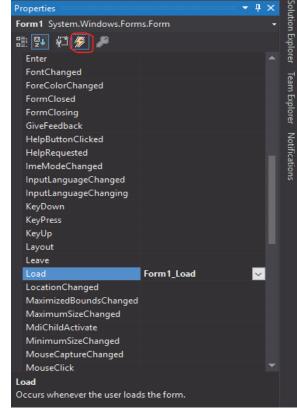
Подешавање ових догађаја се може вршити директно на форми (нпр. двоклик на форму креираће догађај *Load*), или такође у *Properties* прозору где се могу видети сви догађаји које форма пружа и то кликом на малу иконицу у облику муње:

У првој колони се приказују сви могући догађаји, а у другој они који су креирани у ко̂ду.

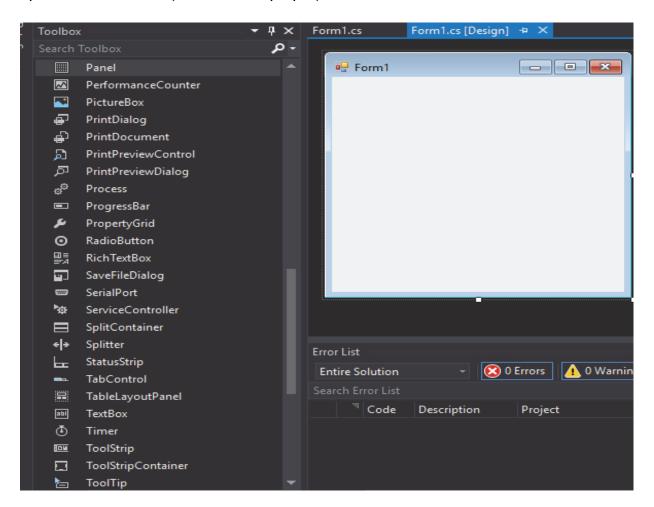
5.2 Контроле

.NET окружење пружа заиста огроман број контрола за рад са Windows Forms апликацијама. Најчешће коришћене:

- Button (дугме)
- Label (лабела у којој се може исписати неки текст)
- *TextBox* (поље за унос текста)
- RadioButton (избор једне од више могућих опција)
- *CheckBox* (избор ниједне, једне или више опција од већег броја могућих избора)
- *ListBox* (листа из које корисник може изабрати неку ставку)
- *ComboBox* (*drop-down* или падајућа листа из које корисник може изабрати ставку)
- *GroupBox* (груписање више контрола у једну целину)
- DataGridView (табеларни приказ података)
- DateTimePicker (избор датума)
- *PictureBox* (контрола за приказивање слике)
- *Panel* (груписање колекције контрола помоћу панела)
- *TabControl* (могућност креирања табова који приказују различите контроле)
- *TreeView* ("дрво" преглед, хијерахријски преглед лабела)
- ...

Све контроле које пружа .NET окружење за Windows Forms апликације се могу видети у Toolbox прозору који се обично налази са леве стране (уколико корисник није подесио другачије). Контроле су груписане у неколико група ради лакшег проналажења а постоји и поље за претрагу.

Контроле се могу поставити на форму простим кликом на контролу која ће затим бити изабрана а затим клик на форму где желимо да поставимо контролу. Друга могућност је једноставно превлачење.

5.3 Својства и догађаји контрола

Као форме, и контроле имају своја својства и догађаје. У зависности од врсте контроле та својства и догађаји могу бити различити, али постоји одређена група која је заједничка за све контроле а неке од основних својствава су:

- *BackColor* (боја позадине контроле)
- Bottom, Left, Right, Top (растојање од одређене ивице прозора)
- *Enabled* ("укључена" или "искључена" контрола, *true-false*)
- *Height* (висина контроле)
- Width (ширина контроле)
- Name (име контроле, за референцирање у ко̂ду)
- *Text* (текст који је придружен контроли)
- Visible (видљивост контроле, true-false)

Најчешће коришћени догађаји:

- *Click* (реакција када се кликне на контролу)
- *Double Click* (реакција када се два пута кликне на контролу)
- *KeyDown, KeyPress, KeyUp* (реакција када је контрола у фокусу а када се притисне тастер на тастатури, ови догађаји се иницирају редом како су написани)
- MouseDown, MouseMove, MouseUp (реакције које се дешавају редом како су написани у зависности од акције са мишем)

Ова својства и догађаји се могу наћи у истом прозору где смо их налазили и за форму, *Properties*.

5.4 "Позивање" (приступање) контрола и других елемената

Када желимо да променимо вредност неке контроле, односно неко својство у оквиру програмског ко̂да (нпр. у оквиру догађаја *button click*) тој контроли можемо приступити преко њеног имена, нпр:

```
private void button1_Click(object sender, EventArgs e)
{
    // promena vrednosti svojstva tekst klikom na dugme
    label1.Text = "Kliknuo sam na dugme"; // label1 je vrednost svojstva Name
}
```

На исти начин се приступа било којој контроли која се налази на форми.

5.5 Навигација

За навигацију кроз Windows Forms апликацију се могу користити бројне контроле: MenuStrip (стандардан Microsoft мени), TabControl (креирање посебних табова), ToolStrip (нешто слично класичним Toolbar контролама) итд. Све ове контроле пружају могућност да се на истом делу прозора прикаже различит садржај у зависности од изабране опције. Понекад је за ове потребе потребно заправо отворити нову форму "преко" ове почетне, већ отворене. Следећи кораци су потребни за такву акцију:

- Прво је потребно креирати нову форму (десни клик на пројекат, *Add > Windows Form...*) и назвати је по жељи

Креираће се потпуно иста форма која је већ креирана када смо направили пројекат

- На одређени догађај у оквиру почетне форме (menu item click, button click, label click...) треба написати следећи ко̂д:

Када користимо методу *Show()* над инстанцом неке форме, отвара се нова форма али је могуће вратити се и на претходну (простим кликом на другу форму). Да би се ово спречило, може се користити и метода *ShowDialog()* која нам неће дозволити да пређемо на неку другу форму док тренутну не затворимо.

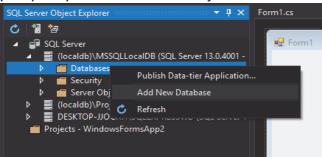
5.6 Локална база података (LocalDB)

Visual Studio развојно окружење поред рада са бројним програмским језицима пружа такође доста добру подршку и за рад са базама података. Приликом инсталације VS-а постоји могућност да се изабере и опција LocalDB која нам омогућава да креирамо локални сервер за базу података (SQL Server) који можемо користити приликом развоја апликација.

У VS-у, у главном менију, под View имамо опцију SQL Server Object Explorer која нам отвара прозор за преглед повезаних SQL Server-а, а један од њих је и (localdb) који можемо користити у било ком тренутку па чак и кад VS није отворен.

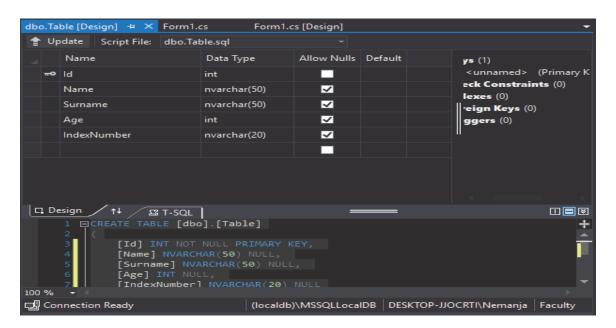
Нова база података у оквиру постојећих *SQL Server* инстанци (једна од *localdb* ставки) се може креирати десним кликом на *Databases* па *Add New Database*.

- Креираћемо једну базу под називом Faculty

Аутоматски се креирају подразумевани фолдери као што су Tables, Views, Security... Табеле у бази података се могу креирати десним кликом на Tables па $Add\ New\ Table$. што нам отвара нови прозор (Design) у оквиру којег можемо "дизајнирати" табелу без употребе било каквог SQL ко̂да (о SQL-у мало више у следећем подпоглављу). У једном делу се чак може и видети какав се SQL у позадини креира.

- Креирати табелу Students са колонама: Id, Name, Surname, Age, IndexNumber

Кликом на *Update* (па *Update Database*) се може *publish*-овати табела на нашу локалну базу података.

5.7 SQL основе

Structured Query Language је стандардан језик за чување, манипулацију и добијање података из релационих база података као што је SQL Server. У Visual Studio алату, десним кликом на базу података па избором опције New Query отвориће се прозор где се могу вршити упити над базом података. Кликом на Execute (мало зелено дугме) може се извршити упид над базом. Постоји велики број упита који се могу користити у SQL-у, а најосновнији су:

- SELECT (користи се за селектовање података из базе података)

```
SELECT * FROM dbo.Students -- selektovanje svih kolona svih redova iz tabele Students
SELECT Name, Surname -- selektovanje kolona Name i Surname ..
FROM dbo.Students -- .. svih redova gde je..
WHERE Name LIKE 'Nemanja' -- .. ime Nemanja
ORDER BY Surname -- .. sortirano prema prezimenu
   - INSERT INTO (унос података у табелу у бази података)
INSERT INTO dbo.Students (Id, Name, Surname, Age, IndexNumber) -- definisanje kolona
VALUES (1, 'Nemanja', 'Vićović', 25, '852/2015') -- definisanje vrednosti u koje unosimo
u kolone
   - UPDATE (модификовање реда или редова у табели)
UPDATE dbo.Students
SET age = 26, IndexNumber = '852/2016'
WHERE IndexNumber LIKE '852/2015
      DELETE (брисање редова у табели)
DELETE FROM dbo.Students -- obriši redove iz tabele Students
WHERE Id = 1 -- gde je Id jednak vrednosti 1
```

5.8 Конекција са базом података (*ADO.NET*)

ADO.NET пружа конзистентан приступ изворима података као што је SQL Server. У оквиру .NET-а он заправо пружа бројне класе за конектовање и манипулацију података из базе података у нашу апликацију, односно *C#* програмски ко̂д.

Конекцију и прикупљање података из базе података можемо сместити у посебну класу (нпр. *DataConnection*).

Да бисмо се конектовали на неку базу података прво нам је потребан конекциони стринг:

```
string connString = "Integrated Security=true; Initial Catalog=Diskont; Data
Source=(localdb)\\MSSQLLocalDB";
```

Значења:

- Integrated Security: да ли је приступ за кориснике унутар мреже (активног директоријума)
- Initial Catalog: назив базе података са којом радимо
- Data Source: сервер, односно инстанца SQL Server-а коју користимо

Конекциони стринг се неретко чува и у апликационом конфигурационом фајлу а може да садржи и корисничко име и лозинку у ситуацију када се качимо на неку базу података која се налази на удаљеној локацији (нпр. на неком другом серверу).

Треба пратити следеће кораке приликом креирања конекције ка бази података и купљењу података у *ADO.NET* класу *SqlDataReader* из које касније можемо читати податке:

1. Креирати *sql* конекцију:

SqlConnection dataConnection = new SqlConnection(); // inicijalizacija konekcije ka bazi
podataka

2. Поставити конекциони стринг конекције и отварање конекције

```
dataConnection.ConnectionString = connString;
dataConnection.Open();
```

3. Креирање *SQL* команде, постављање конекције команде и *SQL* упита:

```
SqlCommand command = new SqlCommand(); // kreiranje komande
command.Connection = this.dataConnection; //setovanje konekcije komande
command.CommandText = "SELECT * FROM Students"; // setovanje SQL upita koji će se
izvršiti nad bazom podataka
```

4. Извршавање упита:

```
SqlDataReader dataReader = command.ExecuteReader();
```

Овде је битно нагласити да команда може бити извршена са различитим методама у зависности од упита који треба да или врати неке вредности, или изврши промене података у бази. Од коришћенијих ту су још *ExecuteQuery* метода која се обично користи за *INSERT, UPDATE* и *DELETE SQL* изразе али и *ExecuteScalar* која се такође користи за исте упите али враћа број редова на које је упит утицао (изменио неку вредност).

5. Купљење података из *SqlDataReader*-а који заправо садржи у себи табелу односно резултат који враћа неки упит:

```
while (dataReader.Read())
{
    Student student = new Student();
    // za svaki red se uzima vrednost određene kolone (0 - prva kolona)
    student.GetSetName = dataReader.GetString(1);
    student.surname = dataReader.GetString(2);
    student.age = dataReader.GetInt32(3);
    student.GetSetIndexNumber = dataReader.GetString(4);

    listToReturn.Add(student); // svaki student se na kraju može ubaciti u neku listu
}
```

Уколико резултат упита садржи само један ред, онда уместо *while* можемо користити и *if*.

6. Затварање конекције:

```
dataConnection.Close();
```

Добра пракса:

- Креирање конекције, команде и извршавање упита би требало да се налази у оквиру *try* блока а затим треба додати *finally* блок у оквиру којег ће се затворити конекција (*finally* се извршава без обзира да ли је *try* прошао или не)
- Друго решење за горњу ситуацију јесте коришћење израза using:

```
using (SqlConnection dataConnection = new SqlConnection(connString))
{ // ovde se zatim izvršavaju ostale operacije (kreiranje komande, izvršavanje
upita...)
} // ovde se ne zahteva zatvaranje konekcije već će se to automatski dogoditi
```

Додатак:

Постоји одређено поклапање између типова на *SQL Server* базама података и *.NET* типовима, нпр. *nvarchar* и *string* типови су они који се "поклапају" што значи да их можемо мапирати. Са друге стране, не можемо мапирати нпр. тип *nvarchar* у *int*. Више информација:

 $\frac{https://docs.microsoft.com/en-us/dotnet/framework/data/adonet/sql-server-data-type-mappings}{}$